

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 171/07-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Juraja Horvátha o sťažnosti D. G., B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo D. G. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98) prikazuje konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. D. G. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. D. G. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 444 Sk (slovom deväťtisícštyristoštyridsaťštyri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. D. S., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 4. septembra 2007 č. k. II. ÚS 171/07-18 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť D. G., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že S., so sídlom K. (ďalej len „navrhovateľ“), podalo okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 8 557,50 Sk s príslušenstvom z dôvodu neuhradenia faktúry proti odporcovi - sťažovateľovi. Na základe návrhu okresný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 1 Ro 2041/98 z 30. novembra 1998, ktorým uložil sťažovateľovi zaplatiť navrhovateľovi požadovanú sumu aj s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu podal sťažovateľ 22. decembra 1998 odpor, následkom čoho bol platobný rozkaz zrušený. Okresný súd pokračoval v konaní o podanom návrhu pod sp. zn. 14 C 141/99. Na pojednávaní 23. júla 1999 bol v prerokúvanej veci vyhlásený rozsudok, proti ktorému podal sťažovateľ 27. septembra 1999 odvolanie. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd uznesením zo 14. marca 2000 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa tvrdenia sťažovateľa konanie nie je dosiaľ skončené a okresný súd je vo veci dlhodobo nečinný, čím dochádza k porušovaniu ním označených základných práv.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „(...) Pretože súd vo veci sťažovateľa potom dlhodobo (viac ako 6 rokov) nekonal a vec sťažovateľa nerozhodol ani na poslednom pojednávaní konanom dňa 2. 2. 2007, kedy sťažovateľ z podnetu predsedníčky senátu, okrem námietky zaujatosti doručenej písomne súdu k sp. zn. C 141//99, podal v podaní z 5. 2. 2007, adresovanom predsedovi súdu aj sťažnosť na prieťahy v konaní 14 C 141//99 (...), ktorú doručil predsedovi súdu dňa 7. 2. 2007.

Predseda súdu na sťažnosť sťažovateľa odpovedal listom z 20. 3. 2007, doručeným sťažovateľovi dňa 2. 4. 2007. Pretože predseda súdu k časti sťažnosti týkajúcej sa prieťahov v súdnom konaní (...) však neodpovedal, a vo veci sťažovateľa sa nekoná, podáva sťažovateľ aj v záujme urýchleného skončenia veci túto ústavnú sťažnosť, pretože sa domnieva, že súd porušujúc ust. § 6 a § 100 O. s. p. porušuje aj sťažovateľove základné právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141//99 predtým pod sp. zn. 1 Ro 2041/98 porušil základné právo D. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Košice - okolie prikazuje konať vo veci sp. zn. 14 C 141//99 bez zbytočných prietáhov.

D. G. priznáva primerané finančné zadosťučinenie 150.000,- Sk (...), ktoré je mu povinný Okresný súd Košice - okolie vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Košice - okolie je povinný vyplatiť D. G. 6.300,- Sk do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokátky JUDr. D. S., K..“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. 1 Spr V 488/2007 z 1. októbra 2007 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom zo 17. októbra 2007.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem popisu procesných úkonov v skúmanom konaní uviedol:

„Z uvedeného prehľadu vyplýva, že vo veci sa konalo a v prípade, ak by bola vo veci zistená nečinnosť, je potrebné brať do úvahy enormnú zaťaženosť sudcov. V prípade prejednávajúcej sudkyne je stav v jej senáte 379 vecí, pričom priemerný mesačný výkon je minimálne 25 vecí.“

Predseda okresného súdu zároveň oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v konaní pred ústavným súdom.

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedla:

„Je pravdou, že vec napadla na súd dňa 27. 11. 1998 to znamená pred cca 9 rokmi a ak keď nešlo o náročnú vec na rozhodnutie, súd I. stupňa rozhodol opätovne podľa odporcu nezákonne a preto odporca je rozhodnutý podať proti rozsudku (v poradí druhému rozsudku súdu I. stupňa) odvolanie .

Faktofrafické údaje uvedené vo vyjadrení sú uvedené korektne a voči týmto údajom sťažovateľ nič nenamieta.

Sťažovateľ však poukazuje najmä na contra lége postup súdu do 14. 3. 2000, na pomalý a neefektívny postup súdu od 14. 3. 2000, na ktorom sťažovateľ nenesie žiadny podiel, pretože uložené povinnosti mu súdom si vždy plnil a v žiadaných lehotách .

Vzhľadom na toto stanovisko upravuje sťažovateľ petit ústavnej sťažnosti takto v časti trov konania:

Okresný súd Košice - okolie je povinný vyplatiť D. G. 9.446,- Sk do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokátky JUDr. D. S., K.

(...) súčasne (...) Vám oznamujem, že súhlasím s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu (...). “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98):

Na základe návrhu podaného 27. novembra 1998 navrhovateľom vydal okresný súd 30. novembra 1998 pod sp. zn. 1 Ro 2041/98 platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi (sťažovateľovi) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8 557,50 Sk s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu podal sťažovateľ 22. decembra 1998 odpor. Okresný súd 3. februára 1999 previedol predmetnú vec do registra „C“ pod sp. zn. 14 C 141/1999.

V priebehu mesiacov marec a apríl 1999 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor a navrhovateľa na predloženie s vecou súvisiacich listinných dôkazov. Zároveň okresný súd nariadil pojednávanie na 12. máj 1999, na ktoré sa však sťažovateľ nedostavil a svoju neprítomnosť ospravedlnil pobytom na kúpeľnom liečení. Ďalšie pojednávanie konané 11. júna 1999 bolo po vyjadreniach účastníkov konania odročené na 25. jún 1999 z dôvodu predvolania a vypočutia svedkov navrhnutých navrhovateľom a z dôvodu potreby oznámenia ďalších relevantných skutočností. Po vykonaní výsluchov na pojednávaní 25. júna 1999 bolo toto odročené na 23. júl 1999, kedy okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok.

Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ 27. septembra 1999 odvolanie, o ktorom krajský súd 14. marca 2000 pod sp. zn. 12 Co 373/99 rozhodol uznesením tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie krajského súdu okresný súd doručoval 10. apríla 2000.

Od 25. januára 2001 do 15. marca 2001 okresný súd vykonával úkony súvisiace s prípravou pojednávania (zistoval adresy svedkov, žiadal o predloženie písomných dôkazov a zabezpečoval vyjadrenie k listinným dôkazom).

Dňa 13. februára 2003 okresný súd nariadil pojednávanie na 10. apríl 2003, na ktoré sa nedostavila svedkyňa D. Š. Po vyjadreniach účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu potreby predloženia ďalších písomných dokladov navrhovateľom a zistenia adresy prípadného nového trvalého pobytu svedkyne D. Š. Okresný súd zisťovanie pobytu svedkyne bezúspešne realizoval v priebehu apríla 2003. Navrhovateľ predložil okresným súdom požadované listinné doklady 9. júna 2003.

Ďalšie pojednávanie nariadil okresný súd 7. marca 2005 na 28. apríl 2005. Predvolanie, realizované prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru K., sa svedkyňi D. Š. nepodarilo doručiť. Sťažovateľ 15. marca 2005 navrhol vypočuť ďalšiu svedkyňu E. Z. Na pojednávanie 28. apríla 2005 sa nedostavil navrhovateľ ani svedkyňa D. Š., z toho dôvodu ho okresný súd odročil na 15. jún 2005. Pojednávanie sa však uskutočnilo až 22. septembra 2005. Po vyjadreniach účastníkov konania a výsluchu svedkyne E. Z., okresný súd pojednávanie odročil za účelom opätovného zisťovania trvalého pobytu svedkyne D. Š. (oznámená nová adresa 7. októbra 2005) a ďalších relevantných skutočností (oznámené 13. októbra 2005).

Okresný súd 8. januára 2007 nariadil pojednávanie na 31. január 2007, na ktorom sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne. Krajskému súdu bol spis predložený 22. marca 2007 a tento ho uznesením č. k. 2 NcC 16/2007-109 z 28. marca 2007 vrátil späť okresnému súdu ako bezdôvodne predložený. Toto rozhodnutie okresný súd doručoval účastníkom konania 11. mája 2007.

Dňa 23. júla 2007 okresný súd nariadil pojednávanie na 6. september 2007, ktoré bolo z dôvodu návrhu sťažovateľa o pripojenie iného spisu okresného súdu odročené na 10. september 2007. Na pojednávaní 10. septembra 2007 okresný súd vyhlásil rozsudok, proti ktorému sťažovateľ podal 24. októbra 2007 odvolanie.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 2041/98) došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietaný postup okresného súdu v konaní o zaplatenie sumy 8 557,50 Sk s príslušenstvom, v ktorom podľa sťažovateľa dochádza k porušovaniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z právneho hľadiska vec nie je zložitá, ide o štandardnú a stabilnú súčasť rozhodovacej činnosti prvostupňových súdov, a preto ju nemožno považovať z právneho hľadiska za zložitú. Určitú skutkovú zložitosť by mohla predstavovať potreba vypočutia

svedkyne, ktorej sa opakovane nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie z dôvodu, že na adrese trvalého bydliska sa nezdržiava, avšak táto okolnosť vzhľadom na priebeh konania a dosiaľ dosiahnuté výsledky nemôže odôvodňovať doterajšie trvanie preskúmaného konania.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil takú skutočnosť, ktorá by mala byť pripísaná na ťarchu sťažovateľa pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ sa síce nedostavil na pojednávanie 12. mája 1999 a 30. decembra 1999 (konanie pred odvolacím súdom), ale svoju neúčast' ospravedlnil, resp. (v druhom prípade) nebolo mu včas predvolanie doručené. Ani námietka zaujatosti zákonnej sudkyne vznesená sťažovateľom 31. januára 2007 nebola takou okolnosťou, ktorá by mohla významnejším spôsobom ovplyvniť postup okresného súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a zistil, že do vydania rozsudku 23. júla 1999 postupoval okresný súd bez toho, aby jeho konanie vykazovalo znaky zbytočných priet'ahov.

Po tom, ako bol rozsudok okresného súdu uznesením krajského súdu zo 14. marca 2000 zrušený a okresný súd 10. apríla 2000 doručoval toto uznesenie účastníkom konania, vykonal ďalší úkon až po 9 mesiacoch, t. j. 25. januára 2001. Ďalšie obdobia nečinnosti sa v postupe okresného súdu vyskytli v obdobiach od 15. marca 2001 do 13. februára 2003, od 9. júna 2003 do 7. marca 2005 a od 13. októbra 2005 do 8. januára 2007. Teda z celkovej dĺžky 9 ročného konania bol okresný súd nečinný 5 rokov a 8 mesiacov.

Navyše konanie okresného súdu je poznačené neefektívnou činnosťou, čomu nasvedčuje skutočnosť, že prvé rozhodnutie vo veci samej odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu predčasnosti vydania rozsudku a z dôvodu rozhodnutia na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Obdobná situácia nastala pri predkladaní spisu krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti, keď druhostupňový súd konštatoval bezdôvodnosť predloženia spisu (okresný súd nemal

prihliadať na námietku zaujatosti, pretože sa týkala okolností, ktoré spočívali v postupe zákonnej sudkyne v konaní). Zreteľná je aj nesústredená činnosť prvostupňového súdu, keď od januára 2001 okresný súd pri neúspešných predvolaniach svedkyne D. Š. priebežne zisťoval adresu jej trvalého bydliska a po tom, ako ju v októbri 2005 zistil, napokon svedkyňu nepredvolal a nevypočul.

Tvrdenie okresného súdu, že „*ak by bola vo veci zistená nečinnosť, je potrebné brať do úvahy enormnú zaťaženosť sudcov*“, ústavný súd neakceptoval, pretože podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 52/99, I. ÚS 35/03, II. ÚS 200/05) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 141/99 (pôvodne pod sp. zn. 1 Ro 2041/98) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 150 000 Sk z dôvodu, že „jeho vec nebola súdom ani za 9 rokov rozhodnutá právoplatným rozsudkom a preto jeho právna neistota vo veci trvá už neúnosne dlhodobo (...). (...) právna istota sťažovateľa je značne narušená a jeho obava v právoplatné skončenie súdneho konania, ak súd nerozhodne konečným rozsudkom čo najrýchlejšie, je preto nepochybne aj dôvodná“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom dlhodobú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané v sume 50 000 Sk, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich úhradu v sume 9 446 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2007 je 2 970 Sk a hodnota režijného paušálu je 178 Sk.

S poukazom na výsledok konania priznal ústavný súd sťažovateľovi nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2007 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnému súdu a vyjadrenie zo 17. októbra 2007) v celkovej sume 9 444 Sk vrátane režijného paušálu, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2008